

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2013.11.6.
COM(2013) 769 final

2013/0377 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**Az 525/2013/EU rendeletnek az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye
Kiotói Jegyzőkönyvének technikai végrehajtása tekintetében történő módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

A dohai módosítás

A 2012 decemberében megrendezett dohai éghajlat-változási konferencián az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezményéhez (a továbbiakban: az egyezmény) csatolt Kiotói Jegyzőkönyvet aláíró 192 fél elfogadta a jegyzőkönyv módosítását.¹ Ez az úgynevezett „dohai módosítás” létrehozta a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakát, amely 2013. január 1-jétől 2020. december 31-ig tart.

A dohai módosítással az Európai Unió és annak tagállamai, valamint Izland kötelezték magukat, hogy 2013 és 2020 között az üvegházhatásúgáz-kibocsátásuk átlagos éves szintjét a referenciaévi (általában az 1990-es) szint 80 %-ára csökkentik². Ez a kötelezettségvállalás a 2009-ben elfogadott éghajlat-változási és energiaügyi csomagban szereplő kibocsátáscsökkentési célkitűzéseken, elsősorban az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszeren (EU ETS) és a vállaláselosztási határozaton alapul³. A vállalt célkitűzés kiszámítása során figyelembe vették az uniós jogszabályok alkalmazási köre és a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakának alkalmazási köre közötti különbségeket⁴. Ez a megközelítés összhangban van a Tanács 2012. márciusi ülésén elfogadott következtetésekkel, amelyekben a Tanács egyrészt azt szögezte le, hogy az Unió, a tagállamok és Izland közös kötelezettségvállalásának az éghajlat-változási és energiaügyi csomagon kell alapulnia, másrészt azt, hogy az egyes tagállamok által a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakára vállalt kibocsátáscsökkentési kötelezettségek nem haladhatják meg az uniós jogszabályokban meghatározott kötelezettségeiket. Az Európai Unió és tagállamai ezt a megközelítést követték, amikor 2012 áprilisában benyújtották a második kötelezettségvállalási időszakra szóló vállalásaikat⁵.

A dohai módosítás elfogadása mellett a dohai éghajlat-változási konferencián több technikai kérdéssről szóló határozat elfogadására is sor került, amelyek a dohai módosításban felsorolt lényeges kibocsátáscsökkentési kötelezettségvállalások megvalósításához kapcsolódnak. A

¹ A Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozási szolgálati Felek Konferenciájának ülésén elfogadott 1/CMP.8 határozat, FCCC/KP/CMP/2012/13/Add.1

² Az első kötelezettségvállalási időszakban a szén-dioxid, a metán és a dinitrogén-oxid tekintetében valamennyi tagállam 1990-et határozta meg referenciaévként, Bulgária (1988), Magyarország (1985–1987 átlaga), Szlovénia (1986), Lengyelország (1988) és Románia (1989) kivételével.— A fluortartalmú gázok esetében a tagállamok 1995-öt használták referenciaévként, kivéve Ausztriát, Franciaországot és Szlovákiát (1990), valamint Romániát (1989).—

³ Többek között a következő, 2009. április 23-án elfogadott jogszabályok: az Európai Parlament és a Tanács 2009/29/EK irányelve a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról, valamint az Európai Parlament és a Tanács 2009/406/EK határozata az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről, HL L 140., 2009.6.5.

⁴ Ezt az alkalmazási körre vonatkozó különbséget részletesen tárgyalja a Bizottság következő szolgálati munkadokumentuma: „Preparing the EU's Quantified Emission Limitation or Reduction Objective (QELRO) based on the EU Climate and Energy Package” (A mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási és -csökkentési kötelezettségre (QELRO) vonatkozó uniós célkitűzés előkészítése az uniós éghajlat-változási és energiaügyi csomag alapján), SWD(2012) 18 final, 2012.2.13.

⁵ A Dánia és az Európai Bizottság által az Európai Unió és annak tagállamai nevében, 2012. április 19-én benyújtott beadvány: „Information on the quantified emission limitation or reduction objectives (QELROs) for the second commitment period under the Kyoto Protocol” (Tájékoztató a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakára vonatkozó mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási és -csökkentési kötelezettségekről), FCCC/KP/AWG/2012/MISC.1.

határozatok foglalkoznak többek között a kiotói egységeknek az első és a második kötelezettségvállalási időszak közötti átmenet, illetve a második kötelezettségvállalási időszak során való elszámolásával és kezelésével kapcsolatos kérdésekkel is (1/CMP.8 és 2/CMP.8 számú határozat)⁶. A megvalósítási csomagot további, jelenleg előkészítés alatt álló határozatok egészítik ki, az Európai Unió pedig mindent megtesz annak érdekében, hogy ezek a 2013. novemberi, varsói éghajlat-változási konferencián elfogadásra kerüljenek.

Az Európai Unió, annak tagállamai és Izland által vállalt kötelezettségek közös teljesítése

A Kiotói Jegyzőkönyv 4. cikke lehetővé teszi, hogy a részes felek által külön-külön vállalt kötelezettségek teljesítésére közösen kerüljön sor. Az Európai Unió és tagállamai ezt a megoldást választották, mikor 2002-ben megerősítették Kiotói Jegyzőkönyvet, majd végrehajtották annak első kötelezettségvállalási időszakát⁷. A dohai módosításról folytatott tárgyalások során az Európai Unió és tagállamai világossá tették, hogy a második kötelezettségvállalási időszakban szintén közösen és ez alkalommal Izlanddal együtt kívánják teljesíteni kötelezettségvállalásaikat.

Amennyiben a részes felek abban állapodnak meg, hogy kötelezettségvállalásaikat közösen teljesítik, az egyes felek kötelezettségvállalásai akkor tekinthetők teljesítettnek, ha (a kötelezettségvállalási időszakra vonatkozó összesített üvegházhatásúgáz-kibocsátásukon alapuló) közös vállalkásuk sikeresen teljesül. Ha azonban nem sikerül teljesíteni a közös kötelezettségvállalást, valamennyi részes fél a saját, a közös teljesítésről szóló megállapodásban meghatározott kibocsátási szintjéért felel. A Kiotói Jegyzőkönyv előírja tehát, hogy a részes felek a közös teljesítésről szóló megállapodásban határozzák meg és elfogadó okirataik letétbe helyezésével jelezzék a közös teljesítésről szóló megállapodásban részt vevő egyes felekhez rendelt kibocsátási szintet.

Az Európai Unió, annak tagállamai és Izland által vállalt kötelezettségek közös teljesítésére vonatkozó rendelkezéseket az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyve dohai módosításának elfogadásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről szóló tanácsi határozatra irányuló javaslat⁸ I. melléklete tartalmazza. Az említett rendelkezések továbbá szerepelni fognak az Izlanddal való kétoldalú megállapodásban is, mellyel kapcsolatban a Bizottság 2013 júniusában tárgyalási megbízásra vonatkozó ajánlást nyújtott be a Tanácsnak. Az elfogadott rendelkezésekről, ezen belül a vonatkozó kibocsátási szintekről, értesíteni kell az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményét, amikor az Európai Unió, annak tagállamai és Izland közösen letétbe helyezik a dohai módosításra vonatkozó elfogadó okirataikat.

A kibocsátások elszámolása 2012 után

A Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszaka során továbbra is fennmarad és bizonyos mértékben ki is bővül a kibocsátáelszámolások jelenleg működő, átfogó rendszere, annak érdekében, hogy biztosítható legyen a részes felek teljesítményének átláthatósága, valamint a kötelezettségeiknek való megfelelés. A rendszer központi eleme az a követelmény, hogy valamennyi kötelezettségvállaló fél vonatkozásában ki kell számítani a kibocsátható mennyiséget. Ez a kibocsátható mennyiség azt a szén-dioxid egyenértékben (CO₂-eq) kifejezett, tonnában meghatározott mennyiséget jelenti, amit az egyes felek kibocsáthatnak a kötelezettségvállalási időszak folyamán. Mindezt kibocsátható mennyiségi

⁶ Lásd az 1. lábjegyzetet.

⁷ A Tanács 2002. április 25-i 2002/358/EK határozata az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről (HL L 130/1., 2002.5.15., 1. o.).

⁸ COM(2013) 768 final.

egységek (AAU-k) formájában rögzítik az egyes felek kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékében. A tanácsi határozatra vonatkozó javaslat II. mellékletében foglalt közös teljesítési megállapodás szerint ez azt jelenti, hogy az Európai Unió, annak tagállamai és Izland külön-külön felelnek azért, hogy a saját kibocsátható mennyiségüknek megfelelő AAU-t nemzeti jegyzékük számára kiadják.

Az AAU-k mellett a nemzeti jegyzékek az egységekkel folytatott azon tranzakciókat is tartalmazzák és elszámolják majd, melyeket a Kiotói Jegyzőkönyv rugalmas mechanizmusai tesznek lehetővé. Ide nemcsak az AAU-k tartoznak, hanem a tiszta fejlesztési mechanizmus projektjei kapcsán kiadott igazolt kibocsátáscsökkentési egységek (CER-ek), az együttes megvalósítású projektekért kiadott kibocsátáscsökkentési egységek (ERU-k), valamint a nyelők általi eltávolításért járó eltávolítási egységek (RMU-k) is. Az ezen egységekkel folytatott tranzakciókra nemzetközi előírások fognak vonatkozni, többek között a rugalmas mechanizmusokban való részvétel támogatásának feltételei és a kötelezettségvállalási időszaki tartalék (CPR) szabályai. Ezek a követelmények védelmet nyújtanak az ellen, hogy valamely részes fél az igazolt, valós kibocsátáscsökkentését meghaladó mennyiségű egységet értékesítsen. A dohai éghajlat-változási konferencián ezenkívül az első és a második kötelezettségvállalási időszak közötti átmenetre vonatkozó szabályokról is megállapodás született, elsősorban az első kötelezettségvállalási időszakból megmaradt AAU-k átvitelével (áttárolásával) kapcsolatban.

Bár az újonnan elfogadott kiotói szabályok elvileg nem érintik az EU ETS és a vállaláselosztási határozat működését, tisztázni kell, milyen kölcsönhatások állnak fenn a Kiotói Jegyzőkönyv és az uniós jogszabályok szerinti elszámolási rendszerek között, és a kiotói szabályok végrehajtását az uniós szabályok végrehajtásához kell igazítani. Ezenkívül a közös teljesítési megállapodás végrehajtása miatt további technikai szabályok meghatározására lesz szükség.

A technikai megvalósítás jogalapja az Európai Unióban

A Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszaka (2008–2012) során a nemzetközileg elfogadott előírások végrehajtása a nyomkövetési rendszerről szóló határozat⁹ és az EU ETS második szakaszára (2008–2012) vonatkozó, a kibocsátásforgalmi-jegyzékekre vonatkozó rendeletek¹⁰ keretében zajlott. Ezek az előírások magukban foglalták a kibocsátások és az egységek elszámolását, az EU általi közös teljesítést, valamint a Kiotói Jegyzőkönyv alapján vállalt kötelezettségeknek megfelelő egységkezelés és az EU ETS egységkezelési mechanizmusai közötti összefüggéseket is. Az EU ETS és a Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszakának végrehajtásához szükséges elszámolási és egységkezelési szabályokat a kibocsátásforgalmi-jegyzékekre vonatkozó rendeletek tartalmazták. A kibocsátásforgalmi-jegyzékekre vonatkozó, jelenleg hatályos rendelet¹¹ csak az EU ETS harmadik szakaszának és a vállaláselosztási határozatnak a végrehajtását és

⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. február 11-i 280/2004/EK határozata az üvegházhatást okozó gázok Közösségen belüli kibocsátásának nyomon követését szolgáló rendszerről és a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtásáról (HL L 49., 2004.2.19., 1. o.).

¹⁰ A Bizottság 2004. december 21-i 2216/2004/EK rendelete a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti kibocsátásforgalmi-jegyzékek egységesített és biztonságos rendszeréről (HL L 386., 2004.12.29., 1. o.) és a Bizottság 2010. október 7-i 920/2010/EU rendelete a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékek egységesített és biztonságos rendszeréről (HL L 270., 2010.10.14., 1. o.).

¹¹ A Bizottság 2013. május 2-i 389/2013/EU rendelete a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 280/2004/EK és a 2009/406/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzék létrehozásáról, továbbá a 920/2010/EU és az 1193/2011/EU bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 122., 2013.5.3., 1. o.).

működését érintő egységkezelési rendelkezéseket tartalmaz. Nem szabályozza azonban a Jegyzőkönyv 2012 utáni technikai végrehajtásához szükséges elszámolási követelményeket.

A Kiotói Jegyzőkönyv 2012 utáni végrehajtása az Európai Unióra, annak tagállamaira és Izlandra vonatkozó technikai végrehajtási szabályok megállapítását teszi szükségessé. A nyomonkövetési rendszerre vonatkozó, nemrégiben elfogadott rendelet¹² nem nyújt jogalapot ahhoz, hogy a Bizottság ilyen szabályokat állapíthasson meg a tagállami kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékek vonatkozásában. A nyomonkövetési rendszerre vonatkozó rendelet módosítása ezen jogalap megteremtése érdekében vált szükségessé.

2. A KIOTÓI JEGYZŐKÖNYV TECHNIKAI VÉGREHAJTÁSA 2012 UTÁN

Annak érdekében, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv technikai végrehajtása biztosítva legyen az Európai Unióban 2012 után, valamint hogy az Unió, annak tagállamai és Izland által vállalt kötelezettségek közös teljesítése hatékonyan menjen végbe és összhangban legyen az EU ETS és a vállaláselosztási határozat működésével, a technikai végrehajtás szabályozására van szükség az Európai Unióban. Ezeknek a szabályoknak számos kérdésre ki kell terjedniük, többek között a következőkre:

- egységkezelési folyamatok, például a kiotói egységekkel folytatott tranzakciók (kiadás, átruházás, megszerzés, törlés, megszüntetés, átvitel, helyettesítés és a lejárat módosítása) az Európai Unió, annak tagállamai és Izland kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékeiben és azok között;
- az első és a második kötelezettségvállalási időszak közötti átmenetre vonatkozó elszámolási folyamatok, többek között az első kötelezettségvállalási időszakból megmaradt AAU-k, CER-ek és ERU-k átvitele;
- az előző kötelezettségvállalási időszakból megmaradt tartalék (PPSR) és a kötelezettségvállalási időszaki tartalék (CPR) létrehozása és fenntartása a közös teljesítési megállapodás valamennyi felének vonatkozásában;
- az ERU-k kiadására és a második kötelezettségvállalási időszak során az AAU-k első nemzetközi átruházására vonatkozó illeték vagy „nyereségrész”.

Ez az európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló javaslat alapot teremt az említett technikai kérdéseknek az Európai Unióban való kezelésére, melyre jogszabályok elfogadásával nyílik lehetőség.

Egységkezelési folyamatok

Az e javaslatban előírányzott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok szükségesek ahhoz, hogy az Európai Unió, a tagállamok és Izland kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékeiben foglalt kiotói egységekkel folytatott összes tranzakció a felek kötelezettségvállalásainak közös teljesítése irányába mutasson. Ezen tranzakciók közé tartozik a kiadás, az átruházás, a megszerzés, a törlés, az átvitel, a helyettesítés, a lejárat módosítása és a megszüntetés. Biztosítani kell továbbá az EU ETS és a vállaláselosztási határozat szerinti kibocsátások és egységek elszámolására szolgáló egységkezelési folyamatok hatékony végrehajtását is. A második kötelezettségvállalási időszakra vonatkozó közös teljesítési megállapodás a kiotói szabályok további pontosítását fogja szükségessé tenni az Európai Unióban.

¹² Az Európai Parlament és a Tanács 2013. május 21-i 525/2013/EU rendelete az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13.o.).

Mindemellett korlátozott mértékben az EU ETS és a vállaláselosztási határozat is lehetővé teszi a kiotói egységek figyelembevételét az uniós jogszabályokban megállapított kötelezettségek teljesítése érdekében. Alapvető fontosságú, hogy a kiotói szabályoknak az Európai Unióban való technikai végrehajtása az uniós jogszabályokban meghatározott teljes mértékű rugalmasságot biztosítsa, annak érdekében, hogy az üzemeltetők az EU ETS rendelkezéseivel, a tagállamok pedig a vállaláselosztási határozat szerinti kötelezettségeikkel összhangban férhessenek hozzá az egységekhez. Emellett az is elengedhetetlen, hogy a technikai végrehajtásnak továbbra is részét képezzék megbízható elszámolási módszerek a kiotói végrehajtási szabályok, illetve az EU ETS és a vállaláselosztási határozat összehangolása vonatkozásában. Ehhez többek között biztosítani kell azt, hogy minden létrehozott, illetve a kötelezettségteljesítés érdekében felhasznált uniós egységre egy kiadott, illetve megszüntetett kiotói egység jusson.

Továbbá az e javaslatban előírányzott felhatalmazáson alapuló jogi aktusokra annak érdekében is szükség van, hogy az egységek megszüntetése hatékonyan legyen szabályozva 2012 után: a közös kötelezettségvállalás teljesítése ugyanis az Európai Unió, annak tagállamai és Izland által a vonatkozó kibocsátási szintekkel összhangban megszüntetett egységek függvénye. Az egységeknek az Európai Unió, annak tagállamai és Izland általi megszüntetésére vonatkozó, következetes folyamat, valamint az egyes felek által megszüntetésre kerülő egységek egyértelmű azonosítása révén biztosítani lehet, hogy az uniós jogszabályoknak való megfelelés a Kiotói Jegyzőkönyv alapján vállalat kötelezettségek teljesítését is jelentse, és fordítva. Egy ilyen folyamatra emellett az EU ETS alapján való elszámolás teljességének megőrzése érdekében is szükség van. Amennyiben az EU ETS hatálya alá tartozó üzemeltetők megfelelnek az EU ETS előírásainak, mindez azt is garantálni fogja, hogy a második kötelezettségvállalási időszakra vonatkozó kiotói elszámolási követelményeknek való megfelelés céljából ne kelljen további kiotói egységeket beszerezni a kibocsátások fedezéséhez. Ennek érdekében az e javaslatban előírányzott, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok biztosítani fogják, hogy a 2013. január 1. és 2020. december 31. között az EU ETS által lefedett kibocsátások megegyezzenek a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakára érvényes egységek ezt követő megszüntetésével. Lényegében mindez azt fogja biztosítani, hogy a Kiotói Jegyzék A. mellékletében felsorolt forrásokból származó kibocsátásokért az EU ETS-ben leadott valamennyi egység fejében megszüntetésre kerül egy második kötelezettségvállalási időszakra érvényes kiotói egység. Hasonlóképpen az is garantálva lesz, hogy a második kötelezettségvállalási időszakra érvényes kiotói egységek megszüntetésre kerüljenek a tagállamok és Izland azon kibocsátásaival és megszüntetéseivel összhangban is, melyekre a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokban kerül sor, amennyiben ezen gázokra, forrásokra és nyelőkre kiterjed a Jegyzőkönyv.

Az első és a második kötelezettségvállalási időszak közötti átmenetre vonatkozó elszámolási folyamatok

A 13/CMP.1. számú határozat, amely a Kiotói Jegyzőkönyv legfőbb elszámolási szabályait tartalmazza¹³, meghatározza azokat a rendelkezéseket, melyek alapján a részes feleknek lehetőségük van az ERU-knak, a CER-eknek és az AAU-knak a következő kötelezettségvállalási időszakra való átvitelére, miután valamennyi részes fél esetében lezárult a kötelezettségteljesítés értékelése. E határozat értelmében az átvihető ERU-k és CER-ek mennyisége nem haladhatja meg az adott részes fél kibocsátható mennyiségének 2,5 %-át.

¹³ „Decision 13/CMP/1 on Modalities for the accounting of assigned amounts under Article 7, paragraph 4, of the Kyoto Protocol” (A Kiotói Jegyzőkönyv 7. cikkének (4) bekezdése alapján kibocsátható mennyiségek elszámolásának módjairól szóló, 13/CMP/1 számú határozat), FCCC/KP/CMP/2005/8/Add.2.

Eltávolítási egységek, ideiglenes kibocsátási egységek, hosszú távú egységek és eltávolítási egységekből létrehozott kibocsátáscsökkentési egységek átvitelére nincs lehetőség. Az 1/CMP.8. számú határozat a 2012 utáni időszakra is fenntartja ezen szabályok alkalmazását, illetve azzal a követelménnyel egészíti ki őket, hogy az átvitt AAU-kat át kell ruházni az adott részes fél előző kötelezettségvállalási időszakból megmaradt tartalékába (PPSR).

Az átvihető CER-ek és ERU-k százalékos aránya a kibocsátható mennyiség alapján kerül megállapításra, az első kötelezettségvállalási időszakra érvényes és az EU ETS harmadik szakaszában (2013–2020) a kötelezettségek teljesítése érdekében felhasznált CER-eket és ERU-kat pedig az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben tartják nyilván. A fenti okok miatt elengedhetetlen, hogy az Európai Unióra és tagállamaira érvényes felső határértéket oly módon alkalmazzák, ami lehetővé teszi ezen egységeknek a későbbi megszüntetés céljából való átvitelét. Az EU ETS továbbá nemcsak a részes felek, hanem magánszervezetek számára is előírja a számlanyitás és -vezetés kötelezettségét. Amennyiben ezek a számlák CER-eket és ERU-kat is tartalmaznak, fontos, hogy következetes szabályok kerüljenek meghatározásra, amelyek lehetővé teszik az átviteli szabályok optimális végrehajtását. Az EU ETS második és harmadik szakasza közötti tárolt kibocsátásokat képviselő AAU-kat szintén az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben tartják nyilván. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak ezért az AAU-k átvitelét is szabályozniuk kell annak érdekében, hogy biztosítható legyen a kiotói, valamint az EU ETS és a vállaláselosztási határozat szerinti elszámolási rendszer végrehajtásának összhangja.

A kötelezettségvállalási időszaki tartalék és az előző kötelezettségvállalási időszakból megmaradt tartalék létrehozása és fenntartása a közös teljesítési megállapodás valamennyi felének vonatkozásában;

Az e javaslatban előirányzott felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak továbbá az Európai Unió, a tagállamok és Izland kibocsátási egység-forgalmi jegyzékében szereplő kötelezettségvállalási időszaki tartalék működéséről is rendelkezniük kell. A CPR létrehozására és működtetésére vonatkozó nemzetközi követelmény beletartozik a részes feleknek a kibocsátható mennyiség kezelésére és elszámolására vonatkozó kötelezettségébe. Nemzetközi határozatok alapján a CPR vagy az adott részes fél kezdeti kibocsátható mennyisége 90 %-ának, vagy a legutóbb felülvizsgált nyilvántartása 100 %-ának (a kettő közül a kisebbik értéknek) a nyolcszorosával egyenlő. A CPR a közös teljesítési megállapodás valamennyi részes felére egyénileg érvényes. Mivel a tagállamok és Izland kibocsátható mennyisége csak a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá nem tartozó ágazatokat fedi le, az Unió kibocsátható mennyisége pedig a kibocsátáskereskedelmi rendszer hatálya alá tartozó ágazatokra vonatkozik, az e javaslatban előirányzott felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak következetes megközelítést kell meghatározniuk az Európai Unió, annak tagállamai és Izland kötelezettségvállalási időszaki tartalékának pontos elszámolására és átlátható jelentéstételére vonatkozóan.

Az 1/CMP.8. számú határozat valamennyi részes fél számára előírja, hogy nemzeti kibocsátási egység-forgalmi jegyzékében hozzon létre az előző kötelezettségvállalási időszakból megmaradt tartalékra (PPSR) vonatkozó számlát, és hozza meg a következő szabályokat a PPSR-rel kapcsolatban: lehetőség van az egységek PPSR-ek közötti átruházására; valamennyi részes félnek lehetősége van legfeljebb annyi, a saját PPSR-ében szereplő egység visszavonására, amennyivel a második kötelezettségvállalási időszak kibocsátásai meghaladják a kibocsátható mennyiséget; valamint a részes felek az előző kötelezettségvállalási időszakra vonatkozó kibocsátható mennyiségük 2 %-áig szerezhetnek egységeket egy másik részes fél PPSR-éből. Az Európai Unió, annak tagállamai és Izland egyénileg felelnek a saját PPSR-ük létrehozásáért és fenntartásáért, összhangban a nemzetközileg elfogadott szabályokkal és a közös teljesítési megállapodás rendelkezéseivel.

Meg kell határozni valamennyi PPSR mértékét a javasolt tanácsi határozat I. mellékletében meghatározott kibocsátási szinteknek megfelelően. Továbbá közös szabályokat kell felállítani az Európai Unió, annak tagállamai és Izland PPSR-ére vonatkozóan a nyitó mérleg¹⁴, valamint az egységek felhasználása és megszerzése tekintetében.

Az AAU-kra és az ERU-kra vonatkozó nyereségrész

Az 1/CMP.8. számú határozat alapján az AAU-k első nemzetközi átruházására és az ERU-k kiadására 2 %-os, nyereségrész alapú illeték vonatkozik. ERU-k kiadása esetén az illeték az egyes tagállamok és Izland hatáskörébe tartozik. Mivel azonban az AAU-k egyensúlyát fent kell tartani annak biztosítása érdekében, hogy valamennyi, a vállalásmegosztási határozatnak való megfelelés érdekében felhasznált egységért egy érvényes kiotói egység megszüntetésre kerüljön, az e javaslatban tervezett felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak garantálniuk kell, hogy a nyereségrész alapú illeték alkalmazásának elszámolása összhangban legyen az európai uniós jogszabályok követelményeivel.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

E javaslat a nyomkövetési rendszerre vonatkozó rendeletben foglalt jogalapot módosítja, amely lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy nem jogalkotási aktusokat fogadjon el a kiotói egységek 2012 utáni, uniós jogban való elszámolásának nem alapvető elemeivel kapcsolatos szabályokról. Az alapvető elemeket, úgymint az Európai Unió, a tagállamok és Izland kötelezettségeit, azok végrehajtását és közös teljesítését számos más jogi eszköz, többek között egy külön tanácsi határozatra irányuló javaslat szabályozza. Ezekkel a kérdéseket szintén tárgyalni fogja az Izlanddal kötött kétoldalú megállapodás, és részét képezik a dohai módosításnak és a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozájaként szolgáló Felek Konferenciájának ülésén elfogadott kapcsolódó határozatoknak is, valamint a nyomkövetési rendszerre vonatkozó határozatnak és az alapján elfogadott felhatalmazáson alapuló és végrehajtási jogszabályoknak.

A kibocsátási egység-forgalmi jegyzékekre vonatkozó korábbi rendeletek hatálya idején e szabályokat ellenőrzéssel történő szabályozási bizottsági eljárással fogadták el. A szabályok jogalapját a nyomkövetési rendszerre vonatkozó határozat tartalmazta. A jogalapot, amely lehetővé tette az egységeknek a Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszaka során való kezelésével kapcsolatos technikai kérdéseknek a kibocsátásforgalmi-jegyzékekre vonatkozó rendeletek elfogadása révén való végrehajtását, a nyomkövetési rendszerre vonatkozó határozat 3. cikkének (3) bekezdése és 6. cikkének (1) bekezdése tartalmazza. A jogalap többek között utalt arra is, hogy szükség van végrehajtási komitológiai rendelkezések elfogadására a kibocsátási egységek, eltávolítási egységek, kibocsátáscsökkentési egységek és igazolt kibocsátáscsökkentések előző év során történt kiadásáról, megszerzéséről, birtoklásáról, átruházásáról, törléséről, visszavonásáról és átviteléről szóló, a nemzeti kibocsátásforgalmi-jegyzékekből származó információk jelentéséről. A jogalap továbbá lehetővé tette komitológiai intézkedések elfogadását azon kötelezettség tekintetében, mely szerint a Közösség és a tagállamok „kibocsátási egység-forgalmi jegyzéket hoznak létre és vezetnek annak érdekében, hogy pontosan számon lehessen tartani a kibocsátható mennyiségi egységek, az eltávolítási egységek, a kibocsátás-csökkentési egységek és az igazolt kibocsátás-csökkentések kiadását, birtoklását, átadását, megszerzését, törlését vagy

¹⁴ Az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzékében létrehozandó uniós PPSR nyitó mérlege a 920/2010/EU rendelet 56. cikkével összhangban elsősorban az uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzékben nyilvántartott AAU-kból fog állni, amelyek a 920/2010/EU rendelet 57. cikkének megfelelően áttárolt EU ETS kibocsátási egységeket képviselik. A tagállamok és Izland PPSR-ének nyitó mérlege az egyes nemzeti kibocsátási egység-forgalmi jegyzékekbe átvitt AAU-kból fog állni.

visszavonását és a kijelölt mennyiségi egységek, a kibocsátás-csökkentési egységek és az igazolt kibocsátás-csökkentések átvitelét.”

A nyomonkövetési rendszerre vonatkozó, 2013. július 8-án hatályba lépett rendelet hatályon kívül helyezte és felváltotta a nyomonkövetési rendszerre vonatkozó határozatot. A nyomonkövetési rendszerre vonatkozó rendelet 10. cikke („A kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékek létrehozása és működtetése”) utal azon nyilvántartási rendszerre, amely lehetővé teszi a Kiotói Jegyzék technikai végrehajtását a nemzeti kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékekben való egységkezelés tekintetében. A rendelet tartalmazza az Unióra és a tagállamokra vonatkozó nemzetközi követelmény alapvető elemét, miszerint „a kibocsátható mennyiségi egységek, eltávolítási egységek, kibocsátáscsökkentési egységek, igazolt kibocsátáscsökkentések, igazolt időszakos kibocsátáscsökkentések és igazolt tartós kibocsátáscsökkentések kiadásának, birtoklásának, átruházásának, megszerzésének, törlésének, visszavonásának, átvitelének, helyettesítésének vagy lejáratí ideje megváltozásának pontos elszámolására nemzeti kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékeket hoznak létre és tartanak fenn.” A 10. cikk (4) bekezdése továbbá jogalapot teremt olyan felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására, amely végrehajtja a Kiotói Jegyzék technikai végrehajtásának nem alapvető elemeit a nemzeti kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékekben való egységkezelés tekintetében, ezzel felváltva a nyomonkövetési rendszerről szóló határozat 6. cikkének (1) bekezdését. Míg azonban a nyomonkövetési rendszerről szóló határozat 6. cikkének (1) bekezdése a Közösség és a tagállamok kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékeinek valamennyi egységkezelési kérdésére vonatkozott, a nyomonkövetési rendszerről szóló rendelet e rendelkezésének alkalmazási köre szűkebb lett. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadását lehetővé tévő jogalap jelenleg csak az uniós kibocsátásiegység-forgalmi jegyzéknek (és nem az Unió és a *tagállamok* kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékeinek) a „létrehozására” (nem pedig annak létrehozására *és fenntartására*) terjed ki.

Ezért annak érdekében, hogy a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakára vonatkozó új egységkezelési követelmények végrehajtását szolgáló, hatékony kibocsátásiegység-forgalmi jegyzéket lehessen létrehozni, módosítani kell a nyomonkövetési rendszerre vonatkozó rendelet 10. cikkét. A cikk alkalmazási körét ki kell bővíteni, hogy magába foglalja a nemzeti kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékekben való egységkezeléssel kapcsolatos valamennyi olyan technikai végrehajtási kérdést, amelyet a Kiotói Jegyzőkönyv, a dohai módosítás és az ezek alapján a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakára vonatkozó határozatok előírnak.

Azon szabályok tartalma alapján, melyeket a fentiek szerint az e javaslat által lehetővé tett jogi aktusokban kell elfogadni, ezen jogi aktusokat az EUMSZ 290. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokként kell elfogadni, amint azt a nyomonkövetési rendszerre vonatkozó rendelet 10. cikkének (4) bekezdése is előírja.

A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok a tárgy konkretizálása és a további részletek szabályozása révén kiegészítik az alapvető szabályokat. Az ilyen jogi aktusok eltérnek az EUMSZ 291. cikke szerinti végrehajtási aktusoktól, amelyek az uniós jogszabályok tagállamok általi végrehajtásának egységes feltételeiről rendelkeznek. Mint fentebb is kifejtésre került, a 2012 után végrehajtandó elszámolási követelmények nem kizárólag uniós jogszabályokon, hanem nagyrészt nemzetközileg elfogadott szabályokon alapulnak. Végrehajtásukért emellett nemcsak egyedül tagállamok felelnek, hanem maga az Európai Unió is, ami kötelezettségeket ró az uniós intézményekre. Amint azt az EUMSZ 290. cikke előírja, az e javaslatban tervezett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok célja nem a jelenlegi alapvető szabályok végrehajtásának egységesítése, hanem az, hogy további konkrét technikai részleteket határozzanak meg a Kiotói Jegyzőkönyv 2012 utáni végrehajtásához.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**Az 525/2013/EU rendeletnek az Egyesült Nemzetek éghajlat-változási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének technikai végrehajtása tekintetében történő módosításáról**

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére¹⁵,tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére¹⁶,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A Tanács elfogadta az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyve dohai módosításának az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről szóló [...] határozatot¹⁷. A határozat jóváhagyja az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye (UNFCCC) Kiotói Jegyzőkönyve dohai módosítását, ezzel az Unió nevében létrehozza a második kötelezettségvállalási időszakot, és meghatározza az Unió, a tagállamok és Izland kötelezettségeinek a Kiotói Jegyzőkönyv 4. cikkével összhangban közösen vállalt teljesítésére vonatkozó feltételeket.
- (2) A dohai módosítás jóváhagyása, a Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozási pontján szolgáló Felek Konferenciájának ülésén elfogadott, kapcsolódó határozatok végrehajtása, valamint az Európai Unió, a tagállamok és Izland által vállalt kötelezettségek közös teljesítésére vonatkozó feltételek szükségessé teszik olyan szabályok elfogadását, amelyek biztosítják a Kiotói Jegyzőkönyv 2012 utáni technikai végrehajtását az Unióban, lehetővé teszik az Európai Unió, a tagállamok és Izland által vállalt kötelezettségek közös teljesítésének hatékony működését, valamint garantálják ennek összhangját a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel¹⁸ és a

¹⁵ HL C [...], [...], [...]. o.¹⁶ HL C [...], [...], [...]. o.¹⁷ HL L [...], [...], [...]. o.¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275/32., 2003.10.25.).

2009/406/EK európai parlamenti és tanácsi határozattal¹⁹ létrehozott uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerrel (EU ETS).

- (3) A Kiotói Jegyzőkönyv első kötelezettségvállalási időszaka során a kibocsátások és az egységek elszámolására és kezelésére, valamint az Európai Unió, a tagállamok és Izland által vállalt kötelezettségek közös teljesítésére vonatkozó nemzetközileg elfogadott követelmények végrehajtására a 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat²⁰ és az úgynevezett kibocsátásforgalmi-jegyzékekre vonatkozó rendeletek²¹ keretében került sor. A korábbi kibocsátásforgalmi-jegyzékekre vonatkozó rendeleteket a 389/2013/EU bizottsági rendelet²² váltotta fel, amely jelenleg tartalmaz az EU ETS és a 2009/406/EK határozat²³ végrehajtásával és működésével kapcsolatos egységekezelési rendelkezéseket. A nemrégiben elfogadott 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet²⁴ már nem nyújt jogalapot ahhoz, hogy felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat lehessen elfogadni a második kötelezettségvállalási időszak szabályainak végrehajtása érdekében.
- (4) A második kötelezettségvállalási időszak során az Unió által kibocsátható mennyiség az EU ETS által lefedett forrásokból származó üvegházhatású gázok kibocsátásaihoz kapcsolódik, amennyiben ezeket a Kiotói Jegyzőkönyv is lefedi, míg a tagállamok és Izland által kibocsátható mennyiségek az üvegházhatású gázoknak a Kiotói Jegyzőkönyv által lefedett összes többi forrásonkénti kibocsátásához és nyelőnkénti eltávolításához kapcsolódnak.
- (5) Az 1/CMP.8. számú határozat²⁵ módosítja azokat a szabályokat, amelyek meghatározzák, hogy egy adott fél jogosult-e a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti rugalmas mechanizmusokban való részvételre. A határozat emellett megállapítja az első kötelezettségvállalási időszakból a másodikba átvihető egységekre vonatkozó korlátokat, beleértve azt a kötelezettséget is, hogy valamennyi részes félnek létre kell hoznia saját, előző kötelezettségvállalási időszakból megmaradt tartalékát (PPSR). A határozat előírja továbbá, hogy a kibocsátható mennyiségi egységek (AAU-k) első

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/406/EK határozata az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5.).

²⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. február 11-i 280/2004/EK határozata az üvegházhatást okozó gázok Közösségen belüli kibocsátásának nyomon követését szolgáló rendszerről és a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtásáról (HL L 49., 2004.2.19., 1. o.).

²¹ A Bizottság 2004. december 21-i 2216/2004/EK rendelete a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti kibocsátásforgalmi-jegyzékek egységesített és biztonságos rendszeréről (HL L 386., 2004.12.29., 1. o.) és a Bizottság 2010. október 7-i 920/2010/EU rendelete a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv és a 280/2004/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti kibocsátási egység-forgalmi jegyzékek egységesített és biztonságos rendszeréről (HL L 270., 2010.10.14., 1. o.).

²² A Bizottság 2013. május 2-i 389/2013/EU rendelete a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 280/2004/EK és a 2009/406/EK európai parlamenti és tanácsi határozat szerinti uniós kibocsátási egység-forgalmi jegyzék létrehozásáról, továbbá a 920/2010/EU és az 1193/2011/EU bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 122., 2013.5.3., 1. o.).

²³ Az Európai Parlament és a Tanács 2009. április 23-i 2009/406/EK határozata az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

²⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2013. május 21-i 525/2013/EU rendelete az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13.o.).

²⁵ A Kiotói Jegyzőkönyv részes feleinek találkozójaul szolgáló Felek Konferenciájának ülésén elfogadott 1/CMP.8 határozat, FCCC/KP/CMP/2012/13/Add.1.

nemzetközi átruházására és az együttes megvalósítású projektekért járó kibocsátáscsökkentési egységek (ERU-k) kiadására 2 %-os, nyereségrész alapú illetéket kell kivetni közvetlenül a részes felek által korábban birtokolt AAU-k vagy eltávolítási egységek (RMU-k) ERU-kká való átalakítását követően. A Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakának végrehajtására vonatkozó további szabályokról jelenleg is folynak a tárgyalások.

- (6) Annak érdekében, hogy következetes szabályok biztosítsák a Kiotói Jegyzőkönyv technikai végrehajtását az Európai Unióban 2012 után, valamint az Unió, a tagállamai és Izland által vállalt kötelezettségek közös teljesítésének hatékony végrehajtását és annak az EU ETS és a vállaláselosztási határozat működésével való összhangját, az EUMSZ 290. cikkével összhangban a Bizottságnak felhatalmazást kell kapnia felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítése és kidolgozása során a Bizottságnak gondoskodnia kell arról, hogy ezen jogi aktusok összhangban legyenek a nemzetközileg elfogadott elszámolási követelményekkel, a kötelezettségvállalások közös teljesítésének a [...] határozatban rögzített feltételeivel és az uniós jogszabályokkal,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 525/2013/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. a 3. cikk a következő 13a. és 13b. pontokkal egészül ki:

„13a. »kötelezettségvállalási időszaki tartalék« vagy »CPR«: a 11/CMP.1. sz. határozat melléklete, illetve az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szerveinek bármely más vonatkozó határozata alapján létrehozott tartalék;

13b. »az előző kötelezettségvállalási időszakból megmaradt tartalék« vagy »PPSR«: az 1/CMP.8. sz. határozat, illetve az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szerveinek bármely más vonatkozó határozata alapján létrehozott tartalék;
2. A 10. cikk a következőképpen módosul:
 - a) a 10. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az Unió és a tagállamok kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékeikben a Kiotói Jegyzőkönyvnek, az 1/CMP.8. sz. határozatnak, illetve az UNFCCC vagy a Kiotói Jegyzőkönyv szerveinek bármely más vonatkozó határozatában előírt egységek átruházása esetén nyereségrészt számolnak el az ERU-k kiadását és az AAU-k első nemzetközi átruházását követően.”
 - b) a 10. cikk a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A Bizottság a 25. cikkel összhangban felhatalmazást kap felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására annak érdekében, hogy az Unió és a tagállamok kibocsátásiegység-forgalmi jegyzéke révén biztosítsa a Kiotói Jegyzőkönyv technikai végrehajtását, lehetővé tegye az Európai Unió, a tagállamok és Izland által vállalt kötelezettségek közös teljesítésének hatékony működését, valamint garantálja ennek összhangját a 2003/87/EK irányelvvel és a 2009/406/EK határozattal, többek között a következők tekintetében:

 - a) egységkezelési folyamatok, például az AAU-kkal, CER-ekkel, ICER-ekkel, tCER-ekkel, ERU-kkal és RMU-kkal folytatott tranzakciók (kiadás, átruházás, megszerzés, törlés, megszüntetés, átvitel, helyettesítés

és a lejárati módosítása) az Unió, annak tagállamai és Izland kibocsátási egység-forgalmi jegyzékeiben és azok között;

- b) az első és a második kötelezettségvállalási időszak közötti átmenetre vonatkozó elszámolási folyamatok, többek között az első kötelezettségvállalási időszakból megmaradt AAU-k, CER-ek és ERU-k átvitele;
- c) az előző kötelezettségvállalási időszakból megmaradt tartalék és a kötelezettségvállalási időszaki tartalék létrehozása és fenntartása az Unió és a tagállamok vonatkozásában;
- d) az e cikk (1) bekezdése szerinti nyereségrészek elszámolása.

Az első albekezdésben említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása során a Bizottság biztosítja a nemzetközileg elfogadott elszámolási követelmények következetes végrehajtását, gondoskodik az átláthatóságról és garantálja a kiotói egységeknek az Unió és a tagállamok általi pontos elszámolását, miközben a lehető legalacsonyabb szinten tartja az adminisztratív terhek és költségek szintjét.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök